

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 632/05
09.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ-а РС, одлучујући о жалбама браниоца оптуженог АА и Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, изјављеним против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици К.бр.25/03 од 17.02.2005. године, на седници већа одржаној дана 09.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ жалбе браниоца оптуженог АА, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Сремској Митровици К.бр.25/03 од 17.02.2005. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни суд оптуженом АА, због извршења кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ, тако што му утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити уколико оптужени за време од 1 (једне) године не учини ново кривично дело, док се жалба Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици ОДБИЈА као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, па га је суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 5, 33, 38, 41, 42. и 43. ОКЗ-а осудио на казну затвора у трајању од три месеца. На основу члана 69. ОКЗ-а према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања једног пиштоља марке „___“, без фабричког броја, калибра 6,35 мм, са оквиром и два метка калибра 6,35 мм, одузетих по потврди о привремено одузетим предметима ОУП-а Инђија од 23.09.2001. године.

Сходно члану 196. у вези члана 193. ЗКП-а, оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка суду у износу од 25.196,00 динара и да плати паушал у износу од 20.000,00 динара, све то у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом оптужени је на основу одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП-а, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја из члана 33. став 3. и став 1. ЗОМ-а РС.

На основу одредбе члана 512. став 1. ЗКП-а одузете су две ручне бомбе „___“ са бројевим кашика 8542 и 8319, а одузете по потврди о привремено одузетим предметима СУП-а Сремска Митровица, од 23.09.2001. године.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Сремској Митровици, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињенично стања, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду у ослобађајућем делу укине и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијану пресуду у ослобађајућем делу тако што ће оптуженог АА огласити кривим и за кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ-а РС и да му суд у наведеном делу изрекне адекватну казну затвора,

- бранилац оптуженог адвокат АБ из свих законских разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји жалбу и ослободи оптуженог или да преиначи побијану пресуду у делу одлуке о казни, тако што ће оптуженом изрећи условну осуду.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж.779/05 од 26.04.2005. године, предложио да Врховни суд уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици и првостепену пресуду укине, односно преиначи у смислу жалбених навода, а да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је по службеној дужности испитао у смислу члана 380. ЗКП-а и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба браниоца оптуженог је основана, док је жалба јавног тужиоца неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, а на које повреде Врховни суд као другостепени поводом жалбе у смислу члана 380. ЗКП-а пази по службеној дужности.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, жалбом браниоца оптуженог се у суштини оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања и правних закључака до којих је на основу тако утврђеног чињеничног стања дошао првостепени суд. Наиме, жалбом браниоца оптуженог се оспорава налаз и мишљење вештака балистичара и истиче да првостепени суд није ваљано утврдио да ли је пиштољ уопште био подобан за извршење предметног кривичног дела.

По оцени Врховног суда изнети жалбени наводи су неосновани, јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде и одбране оптуженог правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, те је дошао до несумњивог закључка да је оптужени у време и месту ближе описаним у изреци побијане пресуде неовлашћено држао ватрено оружје и муницију и то један пиштољ марке „__“ без фабричког броја калибра 6,35 мм, са опремом и два метка калибра 6,35 мм, за исти пиштољ, а које оружје му је одузето дана 23.09.2001. године од стране радника ОУП-а Инђија.

Исправност предметног пиштоља, као и марку истог, првостепени суд је утврдио на основу налаза и мишљења сталног судског вештака балистичара ББ, а који налаз је правилно као стручан и објективан у целости прихватио. Наиме, наведени вештак се на главном претресу одржаном дана 13.12.2004. године изјаснио да је поступајући по решењу суда у току прегледа, а касније и упоређивањем са пиштољима из светских каталога закључио да се ради о пиштољу америчке производње – „__“, као и да према стању пиштоља сматра да је исти непоуздан, а да би се тачна исправност могла утврдити евентуалном пробом на стрелишту, што је вештак по налогу суда и учинио и том приликом је установљено да је предметни пиштољ исправан.

Стога, Врховни суд супротне жалбене наводе браниоца оптуженог оцењује као неосноване.

Према томе, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио све одлучне

чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа оптуженог према учињеном делу.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у кривичним и правним радњама оптуженог АА стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, за које га је огласио кривим, па се следствено томе неосновано жалбом браниоца оптуженог побија првостепена пресуда и због повреде кривичног закона.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд налази да је жалба браниоца оптуженог у овом делу основана.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ-а, правилно налазећи да олакшавајуће околности на страни оптуженог и то да је раније неосуђиван, да је од извршења кривичног дела протекло више од четири године, а у одсуству отежавајућих околности, имају карактер особито олакшавајућих околности. Међутим, Врховни суд налази да првостепени суд није дао одговарајући значај правилно утврђеним олакшавајућим околностима у првостепеној пресуди, које је прихватио и овај суд, те имајући у виду олакшавајуће околности на које указује жалба браниоца оптуженог и то године живота и да је отац малолетног сина, указују да се у конкретном случају сврха кривичних санкција може постићи и упозорењем уз претњу казне – условном осудом.

Зато је и жалба браниоца оптуженог уважена и првостепена пресуда преиначена тако што је оптуженом применом чл.51, 52. и 53. ОКЗ-а изречена условна осуда ближе наведена у изреци пресуде, која је по налажењу овога суда довољна за остваривање сврхе изрицања кривичних санкција како у односу на оптуженог, тако и на плану генералне превенције.

Врховни суд налази да је првостепени суд правилно на основу одредбе члана 69. ОКЗ-а, према оптуженом изрекао меру безбедности одузимање пиштоља марке „__“, без фабричког броја, калибра 6,75 мм, са оквиром и два метка истог калибра, као предмета извршења дела.

Врховни суд налази да је и висина трошкова кривичног поступка, као и паушала правилно одређена од стране првостепеног суда, а на основу одредбе члана 196. у вези одредбе члана 193. ЗКП-а, па је жалба у овом делу оцењена као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у делу у коме је оптужени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ-а РС, а поводом жалбе јавног тужиоца, Врховни суд налази да је жалба неоснована.

Наиме, по оцени Врховног суда правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП-а оптуженог ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ-а РС, правилно налазећи да нема доказа да је оптужени извршио предметно кривично дело на начин како му је то оптужницом стављено на терет.

При томе је првостепени суд дао јасне и уверљиве разлоге, а на супрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца, зашто је прихватио одбрану оптуженог да бомбе које су пронађене у кући његове супруге и то у делу куће који припада њеном брату он није држао, већ су их заједно пронашли оптужени и ВВ приликом припреме за кречење тог дела зграде, а што је у целости потврдила својим исказом и сведок ВВ, која је без обзира што је оптужени бивши супруг од којег се развела после критичног догађаја сасвим објективно описала сам догађај и чињенице које се односе на начин проналажења и држања бомби.

Стога, се супротни жалбени наводи јавног тужиоца да првостепени суд није утврдио ко је и када пронашао предметне бомбе, а обзиром на разлике између одбране оптуженог и исказа сведока ВВ, оценио као неоснованим и по налажењу Врховног суда у овој жалби се и не указује на постојање неких чињеница, околности или доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда, а који би довели у сумњу

правилност закључивања суда, већ се само износи сопствена оцена истих чињеница и околности, које је првостепени суд правилно ценио и за свој закључак дао јасне, логичне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге. Према томе, Врховни суд налази да је правилно првостепени суд на основу одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП-а оптуженог ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ-а РС, пошто у спроведеном поступку није доказано да је оптужени учинио дело за које се оптужује, па је жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Како је суд оптуженог АА, ослободио од оптужбе да је у периоду као што је наведено у изреци пресуде неовлашћено држао две бомбе, јер нема доказа да је извршио предметно кривично дело, то је правилно првостепени суд на основу одредбе члана 512. став 1. ЗКП-а одузео две ручне бомбе М-75 са бројевима кашика аа и бб, јер то захтевају интереси опште безбедности, а грађани иначе не могу држати бомбе и исте имати у свом поседу.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391. и 388. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Александра Симић, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи